

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij
Francisci Lamberti Auenionensis**

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Pars Sexta. Sexto Dauidis tabernaculum, quod cecidit, suscitadu[m]
prædicit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

FRANC. LAMB. IN AMOS.

Dominum, & dixerunt: Non est ipse, neq; ueniet super nos malum. Gladium & famem non uidebimus. Propheta fuerunt in uentum locuti, & responsum non fuit in eis. Quibus sermonibus palam fit, quam odiat omnem incredulitatem Dominus, quamq; uindex sit in contemptores ueritatis eius. Soli nang; hi dispereunt, qui ipsi ueritati minime adquiescant, q; sola incredulitas perditionem operatur. Nam fideles, etiam inter quae cunq; aduersa & mala seruantur. Et si moriuntur, ipsa mors in conspectu Domini est preciosa. Psal. 11. illisq; est ueræ quietis dormitio. Siquidem omnia illis cooperantur in bonum Ro. 8. Ergo si inter impios, aliqui è iustis gladio perempti fuere, sic mortui sunt, quasi non morerentur. Proinde nō de eis, sed de incredulis ait: In gladio morientur &c. Ex prescripto Hic remiæ textu, obserua, quod hi à deo præuaricantur: et apostatant, illumq; negant, qui non adquiescant sermonibus eius. Indubie enim si illum confiterentur, à uerbis quoque eius minime dissenirent.

P A R S S E X T A.

In die illa, suscitabo tabernaculum David: quod cecidit, & reædificabo aperturas murorum eius, & ea quæ corruerant, instaurabo. Et reædificabo eum, sicut in diebus antiquis, ut possideat reliquias Idumææ, et omnes nationes, eo quod in uocatum sic nomen meum super eos, dicit Dominus faciens hæc.

Que

Que habentur in superioribus, ex his fiunt longe no-
tissima in die inquit, illa, ab aeterno a me decreta,
suscitabo tabernaculum David. **Quod** tabernacu-
lum? Non dubium quin illud, quod per templum Salomo-
nis figurabatur. **Quod** idcirco Davidis esse dicitur, quod
ille ante mortem suam, omnes ad structuram eius prepa-
rit impensis: **Quod** cecidit, praeteritum profuturo. Non
dum enim cæciderat, cum prophetauit Amos. Per illud
figurabatur, templum Dei, quod est Ecclesia, que tum
maxime in populo Israël sita erat, cum David imperabat.
Quoniam autem Amos iepore, totus fere Israël, à fidei inte-
gritate defecerat, & ob id in proximo Israël in Assyrios,
Iudas uero euersa Hierosolima, in Babylonem transfe-
rendi erat, demumq[ue] Iudei ob Christi abnegationem, reij-
ciendi erant, ne pro Dei populo haberentur, iuxta illud
Dani. **Non** erit eius populus qui cum negaturus est, ad
qd's facit illud, quod diximus. **O**see i super mysterio filij uo-
cari, non populus meus. Idcirco ipsum tabernaculum ceci-
disse dicitur: **V**erum sic, ut omnino sit restaurandum, quod
& hic promittit spiritus sanctus, dicens. **E**t reædificabo
Ecce. **C**adat ergo, quoties uoluerint impij, & illis tene-
brarum potestatem Deus tribuerit, reædificabitur, & o-
mnino instaurabitur. **I**nstauration fuit per Christum ta-
bernaculum hoc, in Israelitis, qui ueritati adquicuerunt,
& nonnullis ex eis Christum repellentibus, ideoq[ue] repul-
sis, ne quidquam illis commune esset, cum hoc taberna-
culo Domini, gentes illum suscipientes, in corum locis
admissi sunt.

FRANC. LAMB. IN AMOS

admissæ sunt. Cecidit ergo iterum hoc tabernaculum, quo ad Israëlem ueritatem non consentientem, cecidit quoque & quo ad gentes, ob spiritus impostores, & doctrinas deminorum multiplicatas, quibus abscondita fuit ueritas seculis multis, & inuersum per Antichristos & pseudoprophetas, quidquid pium et sanctum erat. Errauimus enim & nos omnes, profecto non minus quam Israël. Et ecce nostri denuo miseretur Deus, & suscitat in nobis tabernaculum David, id est, Ecclesiam Christi & regnum eius, quod pene omnino exciderat, & quasi reædificat aperitas murorū, dum uniuersos errores, & falsas scripturæ interpretationes, quibus uia ad impietatem, & egressum à ciuitatis Dei uiuone aperiebatur, per germanum & genuum Dei eloquiorum sensum, exterminat, & robur magnum fidelibus suo spiritu immittit. Quasi enim muri ac turres fortes in Ecclesia fuunt, dum electi uere credunt. Hinc & in Cantico Solomoni fides, turris David adpellatur. Cant. 4. & turris eburnea. Can. 7. Et Ecclesia fidelium murum uocat. Cant. 8. De quibus omnibus suis locis egimus. Confidimus autem Deum sensim exterminaturum Antichristi factionem, & rem euangelicam eo usque promouendam, ut etiam Israël in proximo conuertatur. Nam si nobis, qui iuxta Paulum Rom. 11. non sumus naturales ramii, Deus sic parcit, ut suum in nobis tabernaculum, quod pene ceciderat, instaurare dignetur, quid putamus futurum de Israëlitis, quos Apostolus ipse, ramos naturales uocat? Putamus ne Deum prorsus oblitorum eius possili.

COMMENTAR. CAPVT IX. 87

puli, cui primum factæ sunt uniuersæ promissiones, & ex quibus Dominus **E S V S** Christus, Dei unigenitus, secundum carnem nasci dignatus est?

Quid enim si quidam illorum fuere increduli? **Nun-**
quid illorum incredulitas, Dei promissionem irritam fe-
cit? **Absit.** Imo eorum incredulitate, Dei iustitia & ueritas
agnoscetur, & magnificabitur, dum nihil immutatur e-
suis promissionibus ob impietas hominum. **Proinde-**
Psal. 50. David sanctus misericordiam petit a Domino, ut
iustificaretur in suis eloquijs, & uinceret, cum ab impijs
crudelis & promissa haud custodiens iudicatur. **Quo ar-**
gumento, & Paulus utitur. **Roma. 3.**

Instaurabitur ergo & ipsum Davidis tabernaculum
inter Israëlitas, & ut confidimus etiam in uniuersis terris
Israël, ita ut perfectius quam unquam Deo inferuant. Con-
fido quoq; in Dominum, quod nihil aberrem, quod & Idu-
mæ reliquias & omnes nationes sint possessuri. **Quomo-**
do? Quod in omni Idumea, & omnibus reliquis nationi-
bus, habitare poterunt, posteaquam illas ad Deum conuer-
terint, uicerintq; efficacia sermonum ueritatis. **Absit** enī,
ut iuxta carnem sentiamus, eos prælio uicturos populum
Edom, & cæteras nationes, cum Christus nolit gladios,
& hastas, armiq; nostræ militiæ, non sint carnalia. **De-**
bis plura, apud Abdiam.

Subiungit autem se idcirco præscripta facturum, quod
nomen suum fuerit super eos inuocatum, nō dubium quin
ab Abraham, Isaac, Jacob, Mose, Prophetis & alijs san-
ctis,

F R A N C · L A M B · I N A M O S

tis, quod in compluribus scripturæ locis, palam est cerne
re. Sed quis eorum non inuocauit, pro Israële Dei nomine?
Sentiet quisq; quod bonum sibi uidebitur, ego id omnino
sentio, sanctos ipsos præcognouiſſe multas Israélis præua
ricationes, timueruntq; proinde, ne à Domino propelle-
rentur, et perpetuo abiicerentur. Propterea omni instan
tia orarunt Dominum, ne omnino disperderentur. Quod
et illis paſſim Deus promisit, sicut pius lector in diuinis
scripturis, nullib; non offendet, præſertim in Prophetis.
Hinc quoq; hic sermo prodijt, quo Dominus hec pro-
mittit, que noster Propheta ſcripsit, eò quod sancti nome
eius ſuper eis inuocarint.

P A R S S E P T I M A

Ecce dies uenient, dicit Dominus, & com
prehenderat orator meſſorem, & calcator uue
mittentem ſemen. Et fillabunt montes dul
cedinem, & omnes colles culti erunt. Et con
uertam captiuitatē populi mei Israel, & æ
dificabunt ciuitates desertas et inhabitabūt,
et plantabunt uineas, & bibent uinum ea
rum. Et facient hortos, & comedent fructus
eorum. Et plantabo eos, ſuper humum ſuā,
& non euellam eos ultra de terra ſua, quam
dedi eis, dicit dominus Deus.

Si quis